

DPN 6660

Title: ~~रसमञ्जरीतन्त्र~~ / RASAMANJARI TANTRA

Run. No. 7386

Cat. No.

Micro. No.

Subject Ayurveda

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 26 x 11

Folios 7

Lines (in a page) 10

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator Salinātha, son of Vaidyanātha

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water / One side yellow

Beginning, colophon, post-colophon : Fol. 3a : इति श्रीपाणि त्रैवैद्यनाथतन्त्र-  
शालिनाथविरचिते रसमञ्जरीतन्त्रे सशौचन कथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥



वेकान्त शोधन मरण



श्रीगणेशायनमः॥

णां वितरति किलावद्धः खेवरत्नं नराणां ॥ सकल मुनि सुरैर्देवैर्दितं शं नुवीजं सजयति नवसिन्धोः पार  
दः पारदो यं ॥ तौ जौ मृगां कर्मौ लैः सो दुमनैव तेजसा पुजैः ॥ भुज रामरत्नवितरणः कल्पतरु रसेश्वरं  
॥ यौवने त्रिक्रिया राशिं रमं हरि हरत्तमं ॥ वृथा विकित्सा कुरुते सबैद्यो हास्यतां व्रजेत ॥ शुक्ले धनम  
हाराशिं यद्यद्दृष्टिपावकः ॥ तद्वद्वातुगतः स तोगे गान्दोषत्रयोद्भवान् ॥ गुरुसेवां विना कर्मयः कुर्या

रामः  
१

नूढचेतसः ॥ तस्येति निःफलं कर्म स्वप्नलब्धं यथा धनं ॥ विद्या गृहीतुमिच्छन्ति चौर्यं कृद्भवलां कृत्वा ॥ त  
तेषां सिद्ध्यते किं विना णि मंत्रो वधादिकं ॥ मंत्रसिद्धो महावीरो विश्वलः शिववत्सलः ॥ देवीनक्तः स  
दाक्षीरो देवतार्थगतत्परः ॥ सर्वशास्त्रविशेषज्ञः कुशलो रसकर्मणि ॥ एवमक्षयसंयुक्तो रसविद्या  
गुरुर्न वेत ॥ शिष्यो निजगुरोर्नक्तः सत्यवाक सुदृढव्रतः ॥ निरालस्य स्वकर्मज्ञो देवाराधनतत्परः ॥  
शिवबीजः सूत राजः पारदश्च रसेन्दुकः ॥ एतानि रसनामानि तथान्यानि शिवे यथा ॥ मन्त्रः सुनीलो  
बहिरुज्ज्वलो यो माध्याह्नसूर्यप्रतिमप्रकाशः ॥ शस्त्रो यधूमः परिघाण्डुरश्च विज्ञो न त्याज्ये रसक  
र्मसिद्धौ ॥ दोषहीनो यदा सूतस्तदा मृत्युस्तदा परः ॥ साक्षादमृतमप्येष दोषयुक्तो यथा विषं ॥ ना  
मोयं गोमिवां चरममसह्यन्निर्विषं गिरिः ॥ मलानेता विजानीया दोषा पारदसंस्थितान् ॥ शुक्लः  
कष्टकरः शिरोव्रजवोजाद्यौ ककुद्धारिजौ वान्तिः शान्तिकरौ तथा त्रिवलिनौ तौ नागवंगौ ध्रुवं ॥  
दोषो दोषो --- गणगुल्मजनको तस्मादमुद्धोरसो नादेयो --- गतानि पूर्वमृषिभिः कर्मणि त्वष्टा



दश॥ जायं कुष्ठं दाहवीर्यं नाशो मूर्च्छा वजायते॥ मृत्युः स्फोटं रोग युं जान कुर्वन्नुक्रमाः स्मृताः॥ म  
 धातः संप्रवक्ष्यामि पारदस्य तु शोधनं॥ रसो ग्राह्यः सुनक्षत्रे पला नां शत मात्रकं॥ पंचाशत्पंचविंशका  
 दशयं चैव मेव च॥ पलाहनं न कर्तव्यं रससंस्कारमुन्नमं॥ पलत्रयं शर्षपचित्रकानां कुमारिकया वृहः  
 तीक्ष्णं च॥ दिनत्रयं मर्दितं सूतकस्तु विमुच्यते पंचमलादिदोषैः॥ इष्टिकारजनीचूर्णघोडुशांशैरसस्य च  
 ॥ मर्दयेत्तं नागदोषं विमुच्यति न संशयः॥ विशालाकोठचूर्णेन वंगदोषं विमुच्यति॥ राजवृक्षो मलं हन्ति चैः  
 त्रको वक्रिद्रव्यं॥ वाचल्यं कृष्णधुतूरैस्त्रिफला विषनाशिनी॥ कटुत्रयं गिरिहृत्ति असह्यग्नित्रिकणकः  
 ॥ पुतिदोषपलांशेन तत्र सूतं सकांजिकं॥ सुवस्त्रगालितं खल्ले सूतं क्षिप्त्वा विमर्दयेत्॥ उद्धृत्योष्मारनाले  
 न मृद्ना एते क्षालयेत्सुधीः॥ सर्वदोषविनिर्मुक्तः सर्वकंचुकवर्जितः॥ जायते शुद्धसूतो यं योजयेत्सक  
 र्मसु॥ रसस्य दशमांशं तु गन्धं दत्त्वा विमर्दयेत्॥ जंवीरोत्थेर्द्वैर्यामंघ्रात्पंघ्रातनयंत्रके॥ पुनर्मर्दयेत्पु  
 नः पाच्यं सप्तवारं विमुच्येत्॥ मुक्तं च सर्वसूतस्य तत्र खल्ले विमर्दयेत्॥ अत्रासकृन्नुद्यामितुं नृग

रामः  
 २

र्जितं यं क्षिपेत्॥ तस्योपरि स्थितं खल्ले तत्र खल्लमिदं नवेत्॥ ॥ अन्यमतं॥ कुमार्याचनिशाचूर्णे  
 र्दिनं सूतं विमर्दयेत्॥ पातयेत्पातनायंत्रे सम्यक् सुष्ठो नवेत्सः॥ ॥ अथान्यप्रकारः॥ श्रीखण्डे देव  
 दाहं च काकतुण्डी जया डवैः॥ कक्कोटी मुशली कन्या दुवं दत्त्वा विमर्दयेत्॥ दिनैकं पातयेत्पश्चात्सूतं  
 चैव विमर्दयेत्॥ ॥ अथान्यं च॥ मृधवाहिं गुलात्सूतं ग्राहयेत्तं निगद्यते॥ जंवीरनिम्बुनीरेण मर्दि  
 तो हिं गुलोर्दितं॥ उर्दुपातनयंत्रेण ग्राह्योऽस्मान्निर्मलोरसः॥ कंचुकैर्नागवंगाद्यैर्विमुक्तो रसकर्मः  
 णि॥ विशाकर्मकृतेनैव सूतो यं सर्वकर्मकृतः॥ सर्वसिद्धमतमेतद्वरितं सूतमुच्चिकरमद्भुतं रसं॥ अ  
 न्यकर्मविधिर्नृरिसिद्धिदं देहुरोगकरणे हि शस्यते॥ संस्कारहीनं खल्लसूतं राजं यः सेवते तस्य क  
 रोति वाधाम्॥ देहस्य नाशं विदधाति नूनं कष्टं वरोगान् जनयेन्नराणां॥ ॥ इति श्रीपण्डितवैद्य  
 नाथतनयशालिनाथविरचिते रसमंजरीतंत्रे सशोधनकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः॥ ॥ ॥  
 अथ रसराजजारणमाह॥ पारददोषः॥ अजीर्णवाद्यवीर्यनुसूतकं यस्तु घातयेत्॥ ब्रह्महासडु



राधारोममडोहीमहेश्वरि॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन जातं च मारयेत्सं॥ प्रक्षिप्य तोयमृत्कुत्रे तस्योपरि  
 शरावकं॥ सवूर्णमेखलायुक्तं स्थापयेत्तस्य चान्नरां॥ रसं क्षिप्त्वा गन्धकस्य रजस्तदुपरि क्षिपेत्॥ सम  
 भागं ततो दद्यात्स्रावेण गोपिधापयेत्॥ लघ्नीयसीनस्ममुद्रां ततः कुर्याद्विषग्वरः॥ आरण्योत्पल  
 कैः सम्यक् चतुर्भिः पुटमाचरेत्॥ एवं पुनः पुनर्गन्धं दत्त्वा दत्त्वा विषग्वरः॥ कुर्वीतरसराजस्य सम्य  
 कषट्कुण्ठाजारसाः॥ इति गन्धकजारणं॥ ॥ सास्योरसः स्यात्पदुसिगुत्तुथैः सकाजिकैः शोषणः  
 कैस्त्रिरात्रं॥ पिष्टं ततः स्विन्नतनुः सुवर्णनिरुत्थितं खादति सर्वधातूनां॥ अथ वा विदुयोगेन शिखि  
 पित्रेन लेपितं॥ चरेत्सुवर्णं सरसान्नप्रखले यथा सुखं॥ निर्दग्धं शंखचूर्णस्तु रविक्षीरेण संस्तुतं॥ पु  
 टितं शतशो देविप्रशक्नो जारणो विदुः॥ स्वर्णं तु सर्वलोहानि यथेष्टानि च जारयेत्॥ अनेन विः  
 धिना सूतचतुःषष्ट्यांशकादिना॥ द्वात्रिंशत्षोडशांशेन जारयेत्कनकं बुधः॥ इति सुवर्णजारणं॥  
 ॥ ॥ अथ रसमारणमाह॥ द्विपलं शुद्धसूतं तु सूतार्द्धं शुद्धगन्धकं॥ कन्यानीरेण संमर्द्य दिनमेकं

रामः  
 ३

निरन्तरं॥ रुद्धातद्धूधरेयंत्रैर्दिनैकं मारयेत्पुटत॥ ॥ अथान्यमतं॥ जुजंगवल्लीनीरेण मर्दितः पा  
 रदो दृढः॥ कर्कोटीकणमृन्मूखात्संपुटस्थं पुतंगजे॥ नस्मनां योगवाहिस्यात्सर्वकर्मसु योजये  
 त्॥ ॥ अथान्यमतं॥ श्वेतांकोलजटावारिः सूतो मर्द्यो दिनत्रयं॥ पुटितं श्वान्धमूखायां सूतो नस्म  
 त्वमाप्नुयात्॥ पुट्यहं रक्तिकापंच नक्षयेन्मधुसर्पिषा॥ कोवातस्य गुणान्वक्तं नुविशक्नोतिमान  
 वः॥ ॥ अथसिंदूरीकरणं॥ पलमात्रं रसं शुद्धं तावन्मात्रं तु गन्धकं॥ विधिवत्कज्जालीकृतान्य  
 गोधां कुरवारिभिः॥ तावन्नात्रितये दत्त्वा स्थालीमध्ये निधापयेत्॥ विधाय कपटीयंत्रे बालुकाभिः  
 प्रपूरयेत्॥ दद्यात्तदनुमंदाग्निं घट्टिर्यामचतुष्टयं॥ जायते रससिन्दूरं तरुणरुणसंनिभं॥ अनुपा  
 नविशेषेण करोति विविधान्गुणान्॥ ॥ अथान्यप्रकारः॥ चपलेन समः सूतो निर्गुण्डी रसमर्दि  
 तः॥ पावितो बालुकायंत्रे रक्तं नस्मपुजायते॥ ॥ अथान्यं च॥ सूतार्द्धं गन्धकं शुद्धं माक्षिकाद्  
 तसत्त्वकं॥ गन्धतुल्यं विमर्द्याथ दिनं निर्गुणिकादुवैः॥ स्थापयेद्बालुके यंत्रे काचकुप्यं विधाचयेः



त॥ अश्वमुखागतं वायंगडुकायंत्रके दिने॥ पक्वं संजायते नस्मदादिमीकुसुमोपमं॥ ॥ अन्यत्र॥ शुद्धस  
 तं शुद्धगन्धं नवसारं समं समं॥ कृत्वायं कज्जलीसम्यक् मृगद्वारसंभृतं॥ जं विकारकृत्वा समन्याकरस  
 मिश्रितं॥ लघुधूसरिकापत्ररसेना लिप्या सप्रधा॥ काचपात्रे रसे तस्मिन्मृदःस्थाल्यां चतन्यसेत॥ मृगद्व  
 वारिसंतत्र निक्षिपेत्काचनाजने॥ सुरयाकुक्कुटेनापि पूजयित्वाथ तैरवं॥ कृत्वेवेसिकतायंत्रे द्वात्रिंश  
 प्रहरं पचेत्॥ गृहीयान्मृतसूतं तु बभूककुसुमारुणं॥ सर्वरोगप्रशमनं रसायनमनुत्तमं॥ लक्ष्मीवि  
 लासनामानं वृद्धेऽपि प्रयोजयेत्॥ लक्ष्मीविलासः॥ ॥ अन्यमतं॥ पृथक् समं समं कृत्वा पारदं गन्धकं  
 तथा॥ नवसारं सूमसारं स्फाटिकं याममात्रकं॥ निम्बुनीरेण संमर्द्य काचकुप्यां विघावयेत्॥ मुखे पाः  
 घाले स्फाटिकां दत्वा मुद्रां प्रदाययेत्॥ सप्तनिर्मृत्तिकावस्त्रैः पृथक् संशोष्य वेष्टयेत्॥ सहिष्ठाया मृदः  
 स्थाल्यां कृपिकां संनिवेशयेत्॥ पूरयेत्सिकतापूरैरागतं तां निषग्वरः॥ निवेश्य चूल्यां दहनं मन्यमथो  
 खरये मान॥ प्रज्वाल्य द्वादशं यामं स्वांगशीतसमुद्धरेत्॥ स्फोटयित्वाथ युक्त्यानां मूर्द्धं लग्नं वलित्य

रामः  
 ४

जेत॥ अथ स्थिरसिन्दूरं सर्वकर्मसु योजयेत्॥ ॥ अथान्यप्रकारः॥ जागौरसस्य त्रयमेव जागागन्धस्य  
 जागापवनाशनस्य॥ संमर्द्य गाढं सकलं सुजाणैः तां कज्जलीकाचकृते विदधात्॥ संवेष्ट्य मृत्कर्पटकैर्व  
 टीता मुखे सवूर्णखटिकावकृत्वा॥ क्रमाग्निना त्रीणि दिनानि पक्त्वा तां बालुकायंत्रगतां ततः स्यात्॥ व  
 भूकपुष्पारुणमीशयस्य नस्मप्रयोज्यं सकलामयेषु॥ निजानुपानैर्मरणं जरस्य रुन्मस्य वल्लं कमसे  
 बनेन॥ ॥ अन्यत्र॥ पक्कमूखागतं सूतं गन्धकं चाधरोत्तमं॥ तुल्यांशं चूर्णितं कृत्वा काकमात्री डवं पुन  
 ॥ द्वाभ्यां चतुर्गुणं देयं डवं मुखानि रुन्धव॥ पाचयेद्गडुकायंत्रे क्रमवृद्धाग्निना दिनं॥ आरक्तं जायते नस्म  
 सर्वयोगेषु योजयेत्॥ ॥ अथ रसकर्पूरं॥ षष्ठीपूगे रिवल्मीकमृत्तिकासैः भवं समा॥ जागद्वयमिदं ल  
 क्षोरसजागद्वयं स्मृतं॥ रुणिकायां विनिक्षिप्या पार्श्वपार्श्वे च खर्परान॥ उर्द्ध्वं रुणिकां दत्वा धिरवृषह  
 रं पचेत्॥ मृतसूतं तु गृहीयात्कुड्मकर्पूरसन्निभं॥ ॥ अन्यत्र॥ टंकणं मधुलाक्षायं उर्णगुं जायु तोरसः  
 ॥ मर्दयेद्गजडावे दिने कं पाचयेत्पुनः॥ जातौ नस्मत्त्वमाप्नोति शुद्धकर्पूरसंनिभं॥ ॥ अथान्यप्रकारः॥



पिष्टं यामुपदुपगाढसमलं वज्रमुतानैकशः सूतं धातुयुतं स्फुटीकवलितं तं संपुटे रोधयेत् ॥ अन्नस्थूल  
 वणं तु तस्य चतले प्रज्वाल्य वक्रिं रुठा द्रव्यं गाह्यमथे लु कुन्दधवलं तस्मोपरि स्थं शनैः ॥ तद्धो न्नृद्धितयं  
 लवंगसहितं प्रातः प्रसुक्ते तु यः रुद्धेरे वयति द्विया समसकृत्पेयं जलं शीतलं ॥ एतद्ध दित्तिव वत्सरा  
 वविषं घाण्मासिकं मासिकं शैलोत्थं गरलं मृगेन्दुकुटिलोद्भूतं च तात्कालिकं ॥ ॥ अथ रसमूर्च्छनः  
 मारु ॥ मेघनादववा हिंगुलमुनेर्मर्दयेत् समानं पृष्टिं तु तज्जो लं हिंगुना वेष्टयेद्दहिः ॥ पयेल्लवणं  
 त्रस्थं दिनैकं चण्डवक्रिना ॥ उर्ध्वलघुं समादाय दृढं वस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ उर्ध्वधोगन्धकं तुल्यां दत्त्वा सोमा  
 नले पवेत् ॥ जीर्णे गन्धेषु नर्दयेत् षड्विधैः समं समं ॥ षड्गुणं गन्धके जीर्णे मूर्च्छितो रोगहा नवेत् ॥ लो  
 रुपात्रेथ वा तापे पलैकं शुद्धगन्धकं ॥ मृद्वग्निना पुते तस्माच्छुद्धं सूतं पलत्रयं ॥ क्षिप्त्वा धवालयेत्  
 किं विलो रुदया पुनः पुनः ॥ गोमयं कटुलीपत्रैस्तस्योपरि च धालयेत् ॥ इत्येवं गन्धकैर्वद्ध सर्वं  
 गोषु योजयेत् ॥ मारितं देहसिद्ध्यर्थं मूर्च्छितं वा धिनाशनं ॥ रसनस्मक्क विदो गे दिहार्थं मूर्च्छितं क्वचि

रामः  
 ५

त् ॥ वद्धं दान्यां प्रयुं जीत शास्त्र दृष्टेन कर्मणा ॥ कज्जली मोयदा सूतो विहाय घनचपलं ॥ दृश्यते  
 सौ तदा ज्ञेयो मूर्च्छितः सुतरां बुधैः ॥ श्राद्धं च घनत्वं च वापल्यं गुरुतैजसं ॥ यस्यैता निच दृश्यन्तेः  
 न विद्या नृतसूतकं ॥ रसं तु पाददांश सुवर्णजीर्णं पिष्टीकृतं गन्धकयोगतश्च ॥ तुल्यांशं गंधैः  
 पुटितक्रमेण निर्वीजता माखलु रोग रुन्ना ॥ बीजीकृतश्चात्र कसत्वं हेमरुता रार्कका नैः सह सा  
 धितोयं ॥ पुनस्ततः षड्गुणं गन्धकैः सवीजवच्चोपधिकप्रभावाः ॥ रसवीर्यविपाकेषु विद्यात्  
 सूतं सुधासमं ॥ सेवितो सौ सदा देह रोगनाशाय कल्पते ॥ कुष्माण्डकर्कटी चैव कलिंगं कारवे  
 ल्लकं ॥ कुसुमिका च कर्कटी कदली काकमायिका ॥ कारु राष्ट्रकमेत द्विवर्जयेत् समं सकं ॥ हितं  
 मुक्तामुदुग्धान्दं शाल्यं च विशेषतः ॥ शाकपोतं नर्ववास्तु मेघनादच विल्लिका ॥ सैन्धवं ना  
 गरं मुस्तं पद्ममूला निमक्षयेत् ॥ अम्यंगमस्तके स्त्राया यथेष्टं च सुखा मुना ॥ रूपयौवनसंप  
 न्ना सा नुस्थूलं प्रिया नजेत् ॥ बुद्धिपज्ञा पुलं कान्तिप्रभा येव वल नाग्या ॥ बद्धं ते सर्व एवेते रसः



कवविधैर्नृणां॥यस्यरोगस्ययोयोगस्तेनैवसहयोजयेत्॥रसेन्द्रोरतेरोगान्नरकुंजरवाजिनो॥६॥  
 ॥इतिश्रीपण्डितवैद्यनाथपुत्रशालिनाथविरचितेरसमंजरीतंत्रेरसजारणमारणदिकथनं नाम  
 द्वितीयोऽध्यायः॥॥अथापररसेषुद्धिमाह॥गन्धकं बज्रवैक्रान्तं बज्राञ्च तालकं शिला॥घर्षं रंशि खितुः  
 त्वं च विमला हेममाक्षिकं॥कौशीशं कान्तपाषाणौ वराटीजनहिंगुलं॥कंकुष्टं शंखजनागंतकनं च शि  
 लाजतुं॥एते - उरसाः प्रोक्ताः शोधाद्वयं च मारयेत्॥॥तत्रोगन्धकोत्पत्तिशोधनप्रकारमारणमाह॥  
 श्वेतद्वीपे पुरा देव्याः क्रीडंत्या प्रसुतं रजः॥क्षीरार्णवे तु स्नातायाः सुदु कूलं रसान्वितं॥धौतं यन्मथितं तस्मि  
 न्गन्धकं दग्धकं स्मृतं॥वतुर्द्धा गन्धकः प्रोक्ते रक्तः पीतः सितो सितः॥रक्तो हेमक्रिया मुक्तः पीतश्चैव रसा  
 यने॥वर्णादिलेपने श्वेतः स्रष्टुः कृष्णः सुदुर्लभः॥अमुद्गन्धः कुरुते तिकुष्टं तापघ्नं पिप्पलुजं करोति॥रु  
 पं सुरवं वीर्यवलं निरुहति तस्मात्सुमुद्धं विनियोजनीयं॥आज्यत्राणेषु यः क्षिप्त्वा सुखं वस्त्रेण रोधयेत्॥तस्य  
 घृत्तुर्लितं गन्धं क्षिप्त्वा स्वावेण रोधयेत्॥आणुं निक्षिप्य नूयन्त रूर्ध्वयेयं पुटं लघु॥ततः क्षीरदुतं गन्धं मुद्धं यो

रामः  
 ६

गेषु योजयेत्॥शोषितोरसराजः स्याज्जरा मृत्यु रुजा यरुः॥अग्नि संदीपनो वीर्यवृद्धि कृत्कुष्ठनाशनः॥इ  
 ति गन्धकमुद्धिः॥॥अथ गन्धकतैलं॥अर्कक्षीरैः स्नुही क्षीरैर्वत्तं लेप्यं तु सप्तधा॥गन्धकं नवनीतेन पिष्ट्वा  
 वत्तं लिपेत्सुतं॥तद्वन्निर्जलितादण्डे वृता धार्यारधो मुखी॥तैलं पतत्यधो भाण्डे ग्राह्यं योगेषु योजयेत्॥अ  
 ग्निसंदीपनः श्रेष्ठो वीर्यवृद्धिं करोति च॥इति गन्धकतैलं॥॥अथ वज्रलक्षणं॥श्वेत रक्तौ पीत कृष्णौ द्वि  
 जाया वज्रजातयः॥पुंस्त्री वपुंसकं चेति लक्षणैर्नवलक्षयेत्॥वृत्ता कफलसंपूर्णं तेजो वन्नो वृहन्नराः॥  
 घनूषास्ते समाख्याता रेखा विन्दु विवर्जिताः॥रेखा विन्दु समा युक्ता वक्राणां जाः स्त्रियः स्मृताः॥त्रिकोणपत्र  
 लादी घा विज्ञेयास्ते नपुंसकाः॥सर्वेषां पुरुषाः श्रेष्ठा वैधकारसवन्धकाः॥स्त्री वज्रं देहसिद्ध्यर्थं जावणे  
 स्यान्नपुंसकाः॥विषेरसायने प्रोक्ताः क्षत्रियो रोगनाशनं॥वादादौ वैश्यजातीयो यवस्तं नेतुरीयः  
 क॥स्त्री तु स्त्रियैः पदातयं क्लीवं क्लेवं तथैव च॥सर्वेषां सर्वदा योज्यं पुरुषा वलवन्नराः॥इति वज्र  
 लक्षणं॥॥अथ वज्रशोधनं॥पाणु रोगं पार्श्वपीडां किलासं दाहसन्नतिं॥रोगानीकं गुरु त्वं एते वज्र



मशो धितं॥ व्याघ्री कन्दगतं वज्रं दोलायंत्रे विधायेत॥ सप्ताहं कोडवकाथे कौलं धैर्विमलं तवेत्॥ ॥ अन्य  
॥ व्याघ्री कन्दगतं वज्रं मृदालिप्रे पुटेयेत्॥ अहो रात्रात्समुद्रतः हयमूत्रेण सिंचयेत्॥ वज्री क्षीरेण वा  
सिंचेत्कुलिशं विमलं तवेत्॥ इति वज्रशोधनं॥ ॥ अथ वज्रमाराणं॥ त्रिवर्षाभूतकर्पासमूलमादाय पेय  
येत्॥ त्रिवर्षनागवल्याम्बा निजडावैः प्रपेययेत्॥ तप्तोलकं क्षिपेद्द्वजं रुक्मागजपुटेयेत्॥ एवं सप्त पु  
टं कृत्वा कुलिशं प्रियते कुर्वेत्॥ ॥ अथ वान्यप्रकारः॥ कांस्यपात्रस्य त्रेकस्य मूत्रे वज्रं समानयेत्॥ त्रिसप्त  
कृत्व संतप्तं वज्रमेकं मृतं तवेत्॥ ॥ अथान्यप्रकारः॥ त्रिसप्तकृत्व संतप्तं खरमूत्रेण सिंचयेत्॥ मनुशौ  
त्नालकः पिष्ट्वा तप्तोले कुलिशं क्षिपेत्॥ आध्यात्मं वाजिमूत्रेण सिक्त्वा पूर्वक्रमेण वै॥ नस्मीनवतितद्वज्रं  
वज्रवत्कुरुते तनुं॥ आमुष्य सौख्यजनकं वरदं रूपदंतथा॥ रोगघ्नं मृत्युहरणं वज्रं नस्मन्नवत्परं॥ इति  
वज्रमाराणं॥ ॥ अथ वैक्रान्तशोधनमाराणं॥ वैक्रान्तं वज्रवत्कुट्टं ध्यातं तद्वयमूत्रके॥ हितं तद्भस्म संयो  
ज्यं वज्रस्थाने विवक्षणेः॥ इति वैक्रान्तशोधनमाराणं॥ ॥ अथानुकशोधनं॥ पिण्याकंददुर्गं नागं वज्रं वा

रामः

७